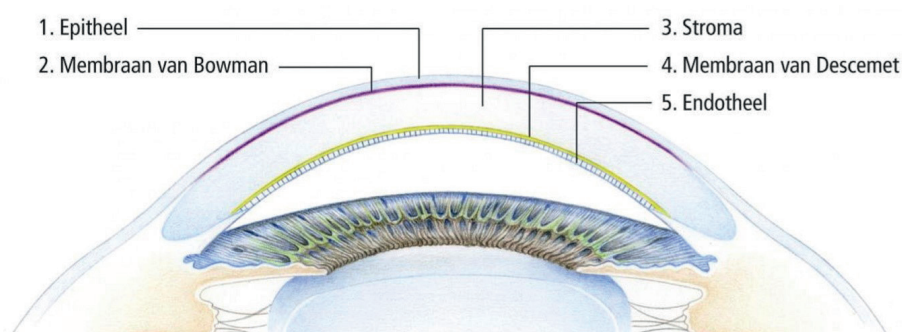

KERATITIS (HOORNVLIESONTSTEKING)

Het hoornvlies

Het hoornvlies, ook wel cornea genoemd, is het glasheldere voorste deel van het oog, waardoor het licht het oog binnenkomt. Het hoornvlies is geheel doorzichtig en bevat geen bloedvaten. Het hoornvlies heeft een dikte van ongeveer een 0,5 mm en is opgebouwd uit een aantal lagen

Keratitis

Een ontsteking van het hoornvlies wordt keratitis genoemd. Bij uitwendig onderzoek is het oog rood, vaak het meest rondom en direct grenzend aan het hoornvlies, vaak met daar een wat paarsrode kleur. In het hoornvlies zelf zijn troebele- of zelfs geheel witte gebieden te zien. Als het epitheel-oppervlak kapotgaat, spreekt men van een ulcus = zweer.

Een ontsteking is vaak éézijdig. Klachten zijn: pijn, roodheid, lichtschiuwheid, tranenvloed en vermindering van het gezichtsvermogen.

Een ontsteking van het hoornvlies kan door allerlei oorzaken ontstaan. Veelal infecties door bacterie, virus, schimmel en amoëbe.

Bacterieel

Bacteriële infecties komen het meest voor en kunnen snel een ernstige zweer veroorzaken waarbij hoornvliesweefsel verweekt en verloren gaat. Bacteriële infecties worden met antibiotica behandeld, vaak direct aangebracht op of naast het oog.

Viraal

Bij virale infecties gaat het bijna altijd om een herpes virus. Dit virus kan (steeds opnieuw) actief worden en veroorzaakt dan bijvoorbeeld een koortslip, gordelroos of juist een hoornvliesinfectie. Virale infecties worden met antivirale oogzalf en tabletten behandeld.

Schimmel en amoëbe

Hoornvliesinfecties ten gevolge van een schimmel of een amoëbe zijn zeldzaam. Zij verlopen langzamer, maar zijn moeilijker te behandelen en eindigen daardoor meestal in een in hoornvlies transplantatie.

Behandeling

Voorafgaand aan het starten van de medicatie wordt vaak een kweek afgenomen. Daarna is de behandeling sterk afhankelijk van de medische context waarin de patiënt verkeert.